

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΩΝ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ

A1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Αυτό το παράδειγμα παρακίνησε κάποιον παπουτσή, να μάθει τον ίδιο χαιρετισμό σε κάποιο κοράκι. Για πολύ καιρό κοπίαζε μάτια και κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσή συνήθιζε να λέει: «Κρίμα στον κόπο μου!» (κυριολεκτικά: «Έχασα το λάδι και τον κόπο μου»).

Αν όμως ίσως, όπως συνήθως συμβαίνει, χάσουν την αρχή (χάσουν την εξουσία, πέσουν), τότε καταλαβαίνουν πόσο τους έλειπαν οι φίλοι. Λένε πως ο Ταρκύνιος, όταν ήταν εξόριστος, είπε αυτό: « Τότε μόνο κατάλαβα ποιους είχα αληθινούς φίλους και ποιους ψεύτικους, όταν πια δεν μπορούσα να ανταποδώσω τις χάρες ούτε σε εκείνους ούτε σε αυτούς».

Όταν έμαθε η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, το σχέδιο του άντρα της να δολοφονήσει τον Καίσαρα, ζήτησε ένα μαχαίράκι μανικιουρίστα, τάχα για να κόψει τα νύχια (της) και αυτοτραυματίστηκε με αυτό, καθώς δήθεν τυχαία της γλίστρησε. Έπειτα ο Βρούτος, που οι υπηρέτριες τον κάλεσαν με τις κραυγές τους, ήρθε στην κρεβατοκάμαρα για να τη μαλώσει, γιατί τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1. α

parem: pari

diu: diutius

inopes: inopum

hoc: haec

quos: quo

neutris: neuter

cultellum: cultelli

unguium: ungues

se: mihi

eam: eius

B1. β Ea exempla sutores quosdam incitaverunt/ incitavere.

B2.

doceret: doctu

respondebat: respondendo

solebat: solentium

perdidi: perdam

fit: faciendus

ceciderunt: casuris
fuerint: sunt
dixisse: diceremur
ferunt: fert
referre: referre
interficiendo: interfice
cognovisset: cognoscetis
elapso: elaberentur
resecandorum: resecuerit
obiurgandam: obiurgavisse

Γ1. α postquam vocatus est ή vocatus erat... εκφέρεται με οριστική γιατί το περιεχόμενό της ενδιαφέρει από καθαρά χρονική άποψη, χρόνου παρακειμένου γιατί εκφράζει το προτερόχρονο.

Γ1. β “quos fidos amicos habui?”

Γ1. γ Homines dicunt Porciam, Bruti uxorem, cultellum tonsorium poroscisse.

Γ1. δ quod Tarquinius dixisse fertur exulans.

Υπάρχει το φαινόμενο της άρσης του λατινισμού (εξαιτίας του ότι το ρήμα εξάρτησης είναι ταυτόχρονα παθητικό, προσωπικό και λεκτικό), με αποτέλεσμα να πρέπει η αιτιατική Tarquinium, καθώς και η μετοχή exulantem, να τεθούν σε ονομαστική λειτουργώντας η πρώτη και ως υποκείμενο ρήματος και ως υποκείμενο απαρεμφάτου.

Γ2. α Id exemplum sutorem quendam incitat, ut corvum doceat parem salutationem.

Πρέπει να αντικατασταθεί η υποτακτική παρατατικού (doceret) από υποτακτική ενεστώτα (doceat) λόγω της αλλαγής του χρόνου του ρήματος που από ιστορικός (incitavit) έγινε αρκτικός (incitat). αυτό θα έχει ως συνέπεια να εκφράζεται το σύγχρονο στο παρόν και όχι το σύγχρονο στο παρελθόν, σύμφωνα με τους κανόνες της ακολουθίας των χρόνων.

Γ2. β Quodsi forte caderent, tum intellegeretur (αντίθετο του πραγματικού στο παρόν)

Quodsi forte cecidissent, tum intellectum esset (αντίθετο του πραγματικού στο παρελθόν)

Γ2. γ

τελική πρόταση: ut (Brutus) obiurgaret eam

αναφορικοτελική: qui (Brutus) obiurgaret eam

σουπίνο: obiurgatum eam

εμπρόθετο γερούνδιο: causa/ gratia obiurgandi eam → πρέπει να γίνει γερονδιακή
έλξη: causa/ gratia obiurgandae eius

Διαλεκτική